

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 336/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 października 2021 r., sygn. akt III K 76/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>rażąca niewspółmierność kary tj. nieuwzględnienie dyrektyw jej wymiaru i wymierzenie sprawcy kary rażąco niewspółmiernej do przypisanego czynu, a mianowicie bezwzględnej kary 2 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy mając na względzie skrucę oskarżonego, przyznanie się do zarzucanego mu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	czynu, nieutrudnianie postępowania, trudną sytuację materialno - bytową, jawi się jako nieadekwatnie surowa i w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Dokonując instancyjnej kontroli zaskarżonego orzeczenia przez pryzmat zarzutu wyspecyfikowanego w punkcie II apelacji, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy procedujący w niniejszej sprawie, rozstrzygając o sprawstwie i winie oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu ciągłego, zgromadził wszystkie dostępne mu dowody, bezbłędnie je ocenił, a na podstawie tej oceny poczynił jak najbardziej prawidłowe ustalenia faktyczne. Ów Sąd dokonał również prawidłowej subsumcji				

wspomnianego
czynu, choć
z powodów, o
których będzie
mowa w dalszej
części uzasadnienia,
zmaterializowała się
konieczność
zastosowania w
kwalifikacji prawnej
tego czynu
przepisów kodeksu
karnego
w brzmieniu
obowiązującym do
dnia 30 czerwca
2015 r. Wreszcie
wskazać należy,
że wbrew sugestii
apelującego, Sąd
pierwszej instancji
na właściwym
poziomie
uksztaltował karę
pozbawienia
wolności
wymierzoną K. K..
Trudno jednak o
inną w tym
zakresie konstatację,
skoro okoliczności
przedmiotowe
przestępstwa
dokonanego przez
oskarżonego, a
konkretnie
przywłaszczenie w
krótkim czasie
pięciu pojazdów, w
tym jednego o
znacznej wartości i
brak jakichkolwiek
starań ze strony
wymienionego
zmierzających
do naprawienia
szkody wyrządzonej
przestępstwem, to
elementy, których
wymowa jest

<p> nad wyraz negatywna. Natomiast tego rodzaju uwarunkowania, na które to wskazuje autor apelacji, a mianowicie przyznanie się oskarżonego w śledztwie do przywłaszczenia pojazdów oraz fakt, że nie utrudniał on prowadzonego postępowania, nie należą do katalogu okoliczności determinujących wymiar kary, a co za tym idzie, z punktu widzenia oceny jej surowości, są zupełnie indyferentne. W podsumowaniu tej części rozważań stwierdzić zatem należy, że wymierzona K. K. kara 2 lat pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą i wyważoną, co innymi słowy oznacza, że nie jest ona dotknięta uchybieciem przewidzianym w art. 438 pkt 4 kpk. </p>			
<p>Wniosek</p>			
<p> O zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez wymierzenie oskarżonemu kary </p>	<p> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny </p>		

<p>pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Zarzut niezasadny z powodów zaprezentowanych powyżej.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>rażące naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, przez naruszenie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k. poprzez orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w oparciu o brzmienie przepisów obecnie obowiązujących, podczas gdy zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu popełnienia czynu zabronionego przez oskarżonego obowiązywała ustawa względniejsza, tj. art. 69 § 1 k.k. o treści „Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa."</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ocena zasadności zarzutu sformułowanego w punkcie III apelacji wymaga ustosunkowania się nie tylko do uwag przedstawionych w jej uzasadnieniu oraz do argumentów zaprezentowanych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, ale również, a właściwie przede wszystkim, wymaga analizy dowodów uzyskanych przez Sąd Apelacyjny w toku postępowania odwoławczego. Dla zachowania przejrzystości niniejszych rozważań ocena tych</p>				

dowodów i płynące z niej wnioski zostaną przedstawione w tym miejscu, a nie w sekcji 2 uzasadnienia. Przed ich prezentacją koniecznym staje się zwrócenie uwagi na to, że zarówno Sąd Okręgowy, jak i obrońca oskarżonego, w trakcie postępowania jurysdykcyjnego nie przejawili jakiegokolwiek inicjatywy zmierzającej do uzyskania dowodów, które pozwalałyby precyzyjnie i wszechstronnie ustalić kwestię związaną z uprzednią karalnością K. K. i jego zachowaniem w miejscu zamieszkania. W materii, o której mowa Sąd pierwszej instancji ograniczył się jedynie do informacji zawartych w danych o karalności oskarżonego (k.680-681) i na ich podstawie skonkludował, że po popełnieniu przestępstwa będącego przedmiotem analizowanej sprawy oskarżony został trzykrotnie skazany, „(...) co oznacza,

że przedmiotowe przestępstwo nie było tylko jednorazowym incydem w jego życiu.” (strona 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.750verte). Z kolei obrońca oskarżonego, odwołuje się do stanowiska prokuratora wyrażonego na rozprawie w dniu 4 października 2021 r. (k.739-740), który wnosil między innymi o zastosowanie wobec oskarżonego, w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r., środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres 5 lat i jednocześnie wskazuje, że podjęcie takiego rozstrzygnięcia umożliwi K. K. realizację, wynikającego z zaskarżonego wyroku, obowiązku naprawienia szkody. Tymczasem w sytuacji, gdy według danych o karalności oskarżonego uzyskanych w toku postępowania

przygotowawczego (k.589) wymieniony nie był wcześniej karany sędownie, zaś informacje dotyczące tej materii, które uzyskał Sąd Okręgowy (k.680-681) wskazywały, że ten stan rzeczy uległ zmianie, to obowiązkiem tego Sądu było uzyskanie odpisów orzeczeń, które zmaterializowały skazania oskarżonego.

W związku z tym, że Sąd pierwszej instancji nie uczynił zadość tej powinności, Sąd odwoławczy uzupełnił dotychczas zgromadzony materiał dowodowy o wyżej wymienione odpisy wyroków. Ich lektura prowadzi zaś do następujących ustaleń. Otóż wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 141/19 K. K. został skazany za przestępstwo z art. 56 § 2 kks i art. 76 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i art. 6 § 2 kks oraz art. 9 § 3 kks popełnione w okresie od lutego 2012 r. do listopada 2012 r., za

które to wymierzono mu karę 200 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda. (k.798-800 i k.801). Z kolei wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt III K 23/14, oskarżonemu przypisano popełnienie w okresie od stycznia 2011 r. do 10 sierpnia 2011 r. przestępstwa stypizowanego w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w konsekwencji wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, a także orzeczono wobec niego 300 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda stawka. (k.793-794). Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego - Szczecin i Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt VI K 816/19, K. K. został skazany za popełnienie w dniu 6 czerwca 2014

r. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk
w zw. z art. 11 § 2 kk, za które to wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres 2 lat. (k.791). A zatem, wymienionymi wyrokami przypisano oskarżonemu przestępstwa, które zaistniały w 2011 roku (wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 października 2019 r.), w 2012 roku (wyrok Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 4 czerwca 2019 r.) i w 2014 roku (wyrok Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 23 września 2020 r.).
Z kolei przestępstwo, które zostało przypisane K. K. aktualnie zaskarżonym wyrokiem zaistniało w 2013 roku. Analiza przytoczonych faktów prowadzi więc do konstatacji, że ostatniego czynu zabronionego spośród wszystkich stwierdzonych,

zarówno wyrokami, o których mowa powyżej, jak i zaskarżonym wyrokiem, K. K. dokonał w dniu 6 kwietnia 2014 r., a więc ponad 8 lat temu. W takiej sytuacji materializowała się więc kolejna, również niezrealizowana przez Sąd Okręgowy powinność, a mianowicie konieczność uzyskania informacji na temat, ogólnie rzecz ujmując, trybu życia prowadzonego przez K. K.. Informacje te, w drodze wywiadu środowiskowego (k.818-819), zgromadzono zatem w toku postępowania odwoławczego, a na ich podstawie stwierdzić trzeba, że w miejscu zamieszkania oskarżony posiada opinię pozytywną i prowadzi ustabilizowany tryb życia. Mając w polu widzenia te uwarunkowania, a także zważywszy na to, że czyn dokonany przez oskarżonego zaistniał przed 1 lipca 2015 r., a więc w okresie obowiązywania

przepisów przewidujących możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności, to jest kary w takim wymiarze jak ta, orzeczona wobec oskarżonego, koniecznym stało się udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy na gruncie przedmiotowej sprawy materializują się przesłanki do połączenia kary ze wspomnianym środkiem probacyjnym. Formułując tę odpowiedź należy zaś zaakcentować to, o czym była już mowa wcześniej, a mianowicie, że ostatnie bezprawne zachowanie oskarżony urzeczywistnił w dniu 6 kwietnia 2014 r., to jest ponad 8 lat temu, a więc w czasie, który bez wątpienia jest odległy. Podkreślić też trzeba również inną wskazywaną już okoliczność, a konkretnie to, że w miejscu zamieszkania K. K. posiada opinię pozytywną. Te wymienione elementy, zdaniem

Sądu odwoławczego, uzasadnioną czynią tezę, że wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności, spełni swe cele, tak w zakresie społecznego, jak i indywidualnego oddziaływania, nawet wówczas gdy jej wykonanie zostanie warunkowo zawieszona.

Wyrażając ten pogląd, Sąd odwoławczy zmienił więc zaskarżony wyrok, w ten sposób, że kierując się zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 kk, zastosował bez wątpienia względniejsze dla oskarżonego aniżeli obecnie stosowane przepisy kodeksu karnego, a konkretnie przepisy w ich brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Natomiast na podstawie tych przepisów, Sąd Apelacyjny warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec K. K., przy czym uznał, że upływ pięcioletniego okresu próby związanego z tym zawieszeniem pozwoli w pełni i wszechstronnie ukształtować

<p>świadomość prawną oskarżonego. Z kolei by stymulować ten proces, Sąd odwoławczy oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego na okres próby 2 lat.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek w zakresie postulatu dotyczącego długości okresu próby nie zasługuje na uwzględnienie. Natomiast w pozostałej części jest on zasadny, z powodu uwarunkowań przedstawionych powyżej.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>			

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zastosowanie przepisów kodeksu karnego w ich brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. i warunkowe zawieszenie wykonania kary		

pozbawienia wolności wymierzonej K. K..			
Zwiąże o powodach zmiany			
Zmiana zaskarżonego wyroku jest konsekwencją uwarunkowań zaprezentowanych we wcześniejszej części uzasadnienia.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III.	O wydatkach związanych z postępowaniem odwoławczym, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk, zaś o		

	<p>opłacie należnej od oskarżonego za obie instancje w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).</p>
7. PODPIS	
SSA Robert Mąka SSA Małgorzata Jankowska SSA Piotr Brodniak	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego oraz brak rozstrzygnięcia o jej warunkowym zwieszeniu wykonania.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana